

การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1
แผนการบัญชี ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

นางสาวชุติมา ราชดา

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ได้มีความรู้ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมการสนทนาโดยแบบฝึกทักษะการสนทนาในชีวิตประจำวันมาใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการสนทนาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการสร้างกราฟเปรียบเทียบคะแนนก่อนทดสอบและหลังทดสอบ

ขอขอบพระคุณ นายยุทธพันธ์ โคตรพันธ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย และอาจารย์ในแผนกสามัญสัมพันธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรัชญา และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ขาดตกบกพร่องหรือมีความผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ชุตีมา ราชดา

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกการบัญชี
ผู้วิจัย	นางสาวชุติมา ราชดา
ตำแหน่ง	พนักงานราชการครู
ชื่อผู้ทำวิจัย	นางสาวชุติมา ราชดา
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง
E-Mail	chutimaratchada1@gmail.com
โทรศัพท์	0630142781
ประเภทวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ปีการศึกษา 2/2567 ได้มีความรู้ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการสร้างกราฟเปรียบเทียบคะแนนก่อนทดสอบและหลังทดสอบ

จากการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบการพัฒนาการพูดทักษะภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ และทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้นั้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 แนวทฤษฎีและงานที่เกี่ยวข้อง	3
เหตุผลและแนวคิดของทฤษฎี	3
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	6
ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	6
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	6
ขั้นตอนการดำเนินการ	6
ระยะเวลาในการดำเนินงาน	7
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	8
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	10
อภิปรายผลจากการศึกษา	10
ข้อเสนอแนะ	10
ภาคผนวก	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้โลกมีวิวัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มนุษย์จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นทุกวัน สังคมไทยในปัจจุบันพบว่ามีเทคโนโลยีมากขึ้น การติดต่อสื่อสารจึงจำเป็นมากในชีวิตประจำวันของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน ภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมากที่สุดคือภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน การพูด การสนทนาสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ทั้งนี้และทั้งนี้การพูดสนทนา จากการที่ได้สอนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ได้พบว่านักเรียนบางคนยังขาดทักษะกระบวนการอ่านอยู่มาก ดังนั้นจึงเห็นควรนำนักเรียนที่ยังขาดทักษะนี้ ทั้งระดับชั้นมาทำการวิจัยในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อมุ่งใจให้นักศึกษาสนใจในความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อบันทึกสาเหตุและปัญหาของความบกพร่องทางกระบวนการสนทนาการใช้ประโยคที่ผิด
3. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการพูด การสื่อสารภาษาอังกฤษจากแบบฝึกต่าง ๆ
4. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถกล้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น จากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 80

ตัวแปรที่ศึกษา

1. แบบฝึกหัดที่เน้นการพูดและการสนทนาภาษาอังกฤษ
2. ระดับผลสัมฤทธิ์ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่การส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อและสนุกสนานในการเรียน ทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือข้อสอบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อศึกษาการพัฒนาของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะกระบวนการพูดภาษาอังกฤษ และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1/1 แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ประจำปีการศึกษา 2/2567 รวมทั้งสิ้น 17 คน
2. เนื้อหา / หลักวิชา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแบบฝึกสนทนาในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้เพิ่มพูนทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนได้แนวคิดที่ว่า การเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะต้องรู้คำศัพท์ และการสนทนาภาษาอังกฤษได้

บทที่ 2

แนวทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลและแนวคิดของทฤษฎี

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์การพูดมีความสำคัญเป็นอันมากไม่ว่าจะเป็นวัยใด เพศใด อาชีพอะไร คบหาสมาคมกับผู้ใด ต้องใช้การพูดมากที่สุดเพราะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจได้ละเอียดลึกซึ้ง กว้างขวาง ชัดเจนและรวดเร็ว ดังนั้นหากต้องการพูดให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ต้องอาศัยหลักวิชาการพูดและการฝึกฝน เพราะการพูดเป็นทั้ง “ศิลป์” และ “ศาสตร์” “ศิลป์” ต้องอาศัยการฝึกฝน จนเกิดความชำนาญมีการฝึกพูดทุกขั้นตอน “ศาสตร์” มีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติและถ่ายทอด การพูดที่ดีจะต้องรู้ทั้งด้านทฤษฎีคือ กฎเกณฑ์ที่วางไว้และรู้ทั้งทางปฏิบัติคือ การฝึกฝนตนเอง อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้รู้จักพูดอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการสื่อสารแต่ละครั้งต้องใช้เครื่องมือที่กำหนดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในระหว่างคนกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้ แก้ไข ดัดแปลง ตลอดจนถ่ายทอดสืบต่อกันได้ เครื่องมือดังกล่าวนี้เรียกว่า “ภาษา” และภาษาในที่นี้ที่ใช้พูดสื่อสารในสังคม คือ ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวจนภาษา ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวจนภาษา (Verbal Language) ภาษาที่ใช้ถ้อยคำคือ ภาษาที่ใช้คำพูดที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. ใช้อธิบายสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุสิ่งของ เหตุการณ์และปรากฏการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
2. ใช้อธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความรักความโกรธความเศร้าความกล้าหาญ และความละเอียด เป็นต้น
3. ใช้กล่าวถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต
4. ในบางโอกาสใช้ถ้อยคำให้เกิดความสนุกสนาน บางครั้งทำให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งเศร้า และบางครั้งใช้ภาษาโน้มน้าวใจให้คล้อยตาม

ทฤษฎีของอริสโตเติล (Aristotle Theory) อริสโตเติลเป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวกรีก ที่มีชื่อเสียงและมีผลงานมากมายได้เขียนหนังสือวาทศาสตร์ (Rhetoric) ในปี 330 ก่อนคริสตกาลและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าเป็นทฤษฎีขั้นพื้นฐานของการสื่อสาร ด้วยการพูดและได้ให้ความหมายของ วาทศิลป์ว่า “เป็นการค้นหาวิธีการโน้มน้าวใจที่มีอยู่ทุกรูปแบบ” การพูดโน้มน้าวใจ เช่น การพูดในสภาการพูดในศาลและการพูดในที่ชุมชน เป็นต้น ซึ่งผู้พูดต้องมีความสามารถในการพูดที่ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ซึ่งจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้คือผู้พูด (Speaker) คำพูด (Speech) และผู้ฟัง (Listener) อริสโตเติล ได้ชี้ให้เห็นว่าการพูดโน้มน้าวใจจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ

- 1) ทศนคติและความเชื่อ (Ethos) คือ บุคลิกลักษณะของผู้พูด เป็นการสร้างบุคลิกลักษณะของผู้พูด ที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อความประทับใจและมีศรัทธา ดังนั้น ผู้พูดต้องมีความรู้ในเรื่องที่พูด การมีทศนคติที่ดีต่อผู้ฟังการเป็นผู้ที่แสดงออกซึ่งสามารถเป็นผู้มีคุณธรรม

2) ตรรกวิทยา (Logos) คือการชี้แจงเหตุผล หรือเนื้อหาสาระหรือวาทะของผู้พูด เป็นการแสดงให้เห็นความจริงอันประกอบด้วยเหตุผลมาเสนอต่อผู้ฟัง ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง หลักฐานและเหตุผล ข้อเท็จจริง และหลักฐานต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับทัศนคติความเชื่อและค่านิยมของผู้ฟัง

3) ความรู้สึก (Pathos) คือการใช้อารมณ์หมายถึง สภาพอารมณ์ของผู้พูด และผู้ฟังที่มีร่วมกัน ผู้พูดเป็นฝ่ายสร้างขึ้นเพื่อโน้มน้าวใจ ให้ผู้ฟังเกิดความชอบ ความเกลียด ความเจ็บปวด หรือความสนุกสนาน

ทฤษฎีของซีเซโรและควินติเลียน (Cicero & Quintilian Theory) ซีเซโรและควินติเลียน เป็นนักพูดชาวโรมัน นักพูดทั้งสองถึงแม้จะมีชีวิตอยู่ต่างสมัยกัน แต่ผลงาน ทางวาทศาสตร์ที่มีอิทธิพลร่วมกัน ในการวางรูปแบบทฤษฎีวาทศาสตร์ไม่เน้นทางทฤษฎีแต่เน้นหนักในทาง ปฏิบัติมากขึ้น โดยนำเอาทฤษฎีของอริสโตเติล มาพัฒนา และเน้นพิจารณาพฤติกรรมการพูด ซึ่งเป็นวิธีการใน การพูดโน้มน้าวใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นเชื่อถือ และคล้อยตาม หลัก 5 ประการของซีเซโรและควินติเลียน ที่ทำให้การพูดสัมฤทธิ์ผล มีดังนี้

1. การคิดค้น (Invention) คือการคิดและการค้นหาของผู้พูด จนพบว่าอะไรเป็นสิ่งที่ควรนำเสนอให้ผู้ฟังทราบและได้รับประโยชน์มากที่สุด

2. การประมวลความคิด (Organization) หมายถึง การนำความคิดมาจัดระเบียบและจัดลำดับให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย ไม่เกิดความสับสน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน คืออารัมภบท เนื้อหาและสรุป

3. การใช้ภาษาและลีลา (Style) หมายถึง การเลือกสรรภาษาและลีลาในการนำเสนอสาระที่สร้างความเข้าใจแก่ผู้ฟังก่อให้เกิดความรู้สึกอยากติดตาม

4. การกำหนดจดจำ (Memory) หมายถึง การจดจำเนื้อหาสาระที่จะพูดให้แม่นยำ ก่อนที่จะออกไปพูด ต้องมีความพร้อมโดยการฝึกซ้อม เพื่อสร้างประสบการณ์

5. การแสดงออกให้ปรากฏ (Delivery) หมายถึงการแสดงออกให้เหมาะสมที่สุดเพื่อปรากฏตัวต่อหน้าที่ประชุม ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสมของเสียง เพื่อสร้างประสบการณ์จากทฤษฎีทั้ง 2 ทฤษฎีทฤษฎีการพูดโน้มน้าวใจของอริสโตเติล นับได้ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่นัก ทฤษฎีการสื่อสารในยุคหลังได้ยึดถือเป็นแนวทาง ถึงแม้ว่าพัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารจะมีความสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันมากขึ้น แต่ลักษณะและองค์ประกอบของการสื่อสารที่นักทฤษฎีได้คิดค้นขึ้นมาก็ยังคงมีลักษณะใกล้เคียง และมีรูปแบบปรากฏให้เห็นเหมือนทฤษฎีการสื่อสารดั้งเดิมของอริสโตเติล คือ มีผู้พูด คำพูด

และผู้ฟัง เพียงแต่เปลี่ยนแปลงคำที่ใช้เรียกองค์ประกอบมาเป็นผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ซึ่งก็คือความหมายเดียวกันนั่นเอง (ศุภวรรณ มองเพชร, 2547)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(รสรินทร์ สีนสวัสดิ์และสยามรับ เทียสุรีย์) การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษและการใช้บทบาทสมมติจากประเด็นต่างๆ ที่ได้อภิปรายข้างต้น สามารถสรุป ได้ว่า การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการพูดเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นเนื่องจากลักษณะของกิจกรรมมุ่งเน้นการใช้ภาษา การสื่อความหมายที่เหมาะสม ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ฝึกฝน และปฏิบัติตาม ขั้นตอนต่างๆ อย่างถูกต้อง นักศึกษาจึงเกิดความมั่นใจในการ ใช้ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้ดีที่สุดนักศึกษาก็เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารพบว่า มีภาพรวมผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดี นักศึกษามีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดหลังการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550 : บทคัดย่อ) ได้เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนเซไลวิทยาคม จำนวน 14 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ผลการศึกษา พบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูด เพื่อการสื่อสารกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศจังหวัดนนทบุรี (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะกระบวนการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการตกทายและการแนะนำตัวที่ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ และได้กำหนด ขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ปีการศึกษา 2/2567 จำนวน 17 คน

2. **เนื้อหา / หลักวิชา** ทักษะการอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับการตกทายและการแนะนำตัวที่ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ จากการอ่านและทำแบบฝึกหัด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test)
2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับกระบวนการพูด การอ่านบทสนทนา
3. ทดสอบวัดความรู้หลังเรียน (Post-test)

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 ปีการศึกษา 2/2567 จำนวน 17 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนการดำเนินการมีดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด คือเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลองเป็นการวงกลมคำศัพท์และบทสนทนาเกี่ยวกับการตกทายและการแนะนำตัวที่ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยผู้วิจัยได้คัดตัวอย่างมาดังนี้

2. ขั้นตอนออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างง่าย

ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างง่ายและแสดงบทบาทสมมุติ

3. ขั้นตอนการ

มีการดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 แผนกการบัญชี โดยให้นักศึกษาจับคู่และฝึกอ่านบทสนทนาที่จัดเตรียมให้ดำเนินการพัฒนาทักษะกระบวนการพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยผู้ทำวิจัยจะเป็นผู้อ่านให้ฟังก่อน จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจากบทสนทนาที่อ่าน

3.2 ทำการทดสอบอีกครั้งโดยให้นักศึกษาอ่านบทสนทนาและทำแบบฝึกหัดอีกครั้ง

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

5. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
5 พฤศจิกายน 2567	-นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
19 – 26 พฤศจิกายน 2567	-นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
3 ธันวาคม 2567	-นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

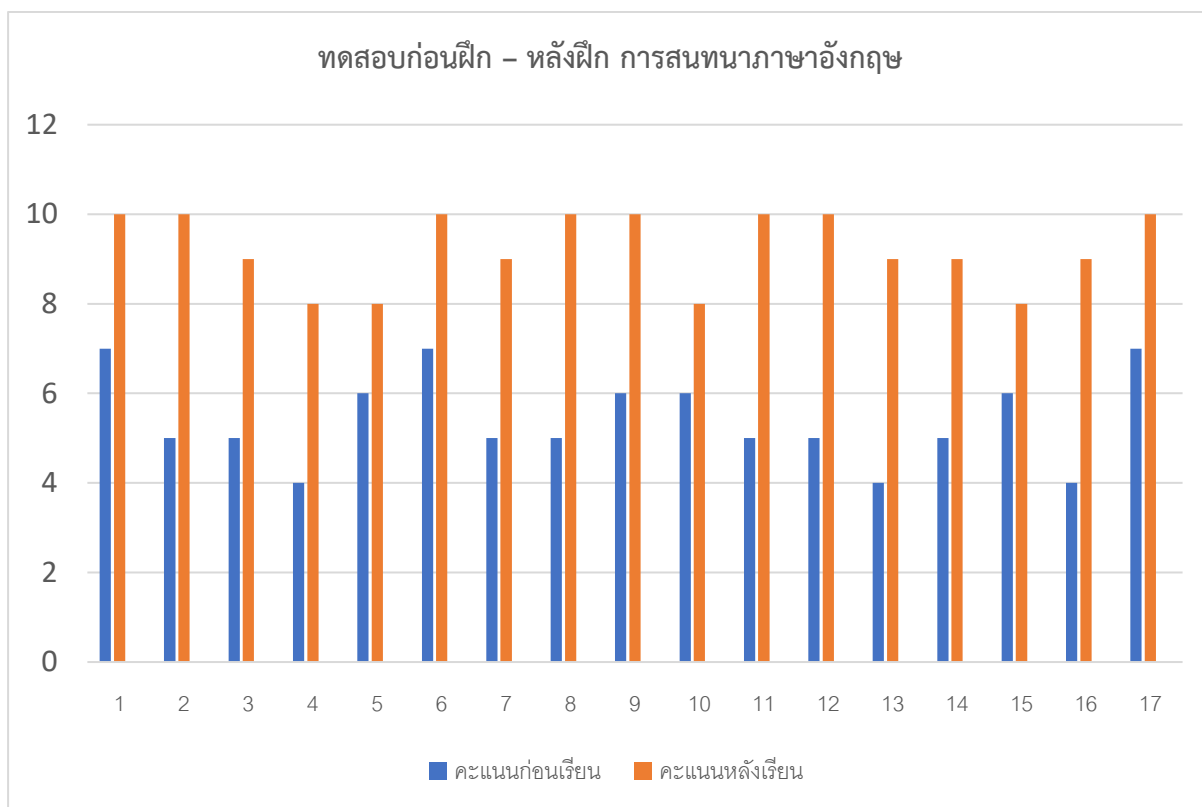
การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน จัดทำตารางเปรียบเทียบผลต่างระหว่างก่อนฝึก และหลังฝึก หาผลต่างจากการปฏิบัติดังนี้

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน 10 คะแนน	หลังเรียน 10 คะแนน	ผลต่าง	หมายเหตุ
1	นางสาวกรรณิการ์ สุระสิทธิ์	7	10	3	
2	นางสาวกัญชพร สีขาว	5	10	5	
3	นางสาวกิตติยา สร้อยโสม	5	9	4	
4	นางสาวจิราภา สิงหามาศย์	4	8	4	
5	นางสาวชนาภา อูไรพันธ์	6	8	2	
6	นางสาวชยานันท์ สำเร็จ	7	10	3	
7	นางสาวชาลิณี ส่องโสภา	5	9	4	
8	นางสาวณัฏฐธิดา บุญนำ	5	10	5	
9	นางสาวณิชดา สารมานิจ	6	10	4	
10	นางสาวนพรรณพศ โพธิ์หอม	6	10	4	
11	นางสาวนาริรัตน์ แก้วศรีปราชญ์	5	10	5	
12	นางสาวเบญจมาศ เพชรหาญ	5	10	5	
13	นางสาวปณัสยา จันทรศิริ	4	9	5	
14	นางสาวประกายเพชร พ่วงคุ้ม	5	9	4	
15	นางสาวปานวาด พิมเสน	6	8	2	
16	นางสาวเปมิกา พิมเสน	4	9	5	
17	นางสาวพรพลัย ผ่องฉาย	7	10	3	

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการคิดหาคำตอบที่ถูกต้องสูงกว่า ก่อนการทดลอง

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพื้นฐานการเข้าใจบทพูดสนทนาภาษาอังกฤษ หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แต่หลังจากนักเรียนได้เรียนและทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักศึกษามีความรู้ และสามารถสนทนาภาษาอังกฤษและเข้าใจบริบทของการสนทนาภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีค่าคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควร นั้น ก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการทำความเข้าใจ และเนื่องจากผู้วิจัยเองก็มีโอกาสได้พบกับผู้เรียนเพียงสัปดาห์ละ 1 ครั้งเท่านั้น และในบางครั้งก็มีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักศึกษาทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวน และทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

อภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสนทนาเพิ่มมากขึ้น
3. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. ในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษนักเรียนควรเลือกบทสนทนาที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษง่ายๆ ก่อน และควรฟังหรือฝึกสนทนาบ่อยๆ ที่มีภาษาอังกฤษเป็นหลักจะทำให้ นักเรียนสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีเวลาในการพบและติดตามผลจากนักเรียนมากกว่านี้

ภาคผนวก ก
ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test)

ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test)

Choose the correct choices.

1. Molly : Good morning. How are you doing?
Sofia : , thank you. And how about you?
Molly : I'm fine, thank you.
a. Hi. B. Hello.
c. Very well. D. What's up?
2. Julia : Hi.
Bella : Fine, thanks. And you?
Julia : Not too bad, thanks.
a. Quite well. B. Not so bad.
c. Good morning. D. How is it going?
3. Noah : Hello, Jeff. I haven't seen you for a long time.
Jeff : I'm all right, thanks. And you, Noah?
Noah :, thanks.
a. Where are you? / Thank you.
b. How much are they / Very well.
c. How have you been? / Not too bad.
d. What's wrong with you? / Certainly.
4. John : Mr. Jacob. I'd like you to meet Mr. Smith. Mr. Smith, this is Mr. Jacob.
Jacob : How do you do? Pleased to meet you.
Smith : Pleased to meet you, too.
a. How are things? b. How is it going?
c. How do you do? d. How have you been?
5. Owen : Hello. Let me myself. I'm Owen.
Luis ; Hello. I'm Lydia. Nice to meet you.
Owen : Nice to meet you, too.

- a. introduce
- c. interviewer

- b. interview
- d. introduction

6. A : should we hire you?

B : Because I'm able to work under pressure and meet tight schedules.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

7. A : is your greatest strength?

B : I have an extremely strong in communicating skills.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

8. A : were you born?

B : I was born on September 8, 1982.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

9. A : are you going?

B : I'm going to the office.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

10. What is the small card with one's name, occupation, official position, address, and telephone number to give for others?

- a. Nametag
- c. Business card

- b. Nameplate
- d. Business guard

ภาคผนวก ข

แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1

แผนการบัญชี

Listening and Speaking

Conversation 1

A : Good morning, Mr. Jack, How are you?

B ; I'm fine, thank you. And how are you?

A : Very well, thank you.

Conversation 2

A : Good morning, Billy. How are you?

B : I'm very well, thank you. And you?

A : I'm fine, thank you.

Conversation 3

A : Hello, Jacob. How are you today?

B : I'm not very well. I have a headache.

A : Oh, I'm sorry to hear that. Have you taken any pills?

B : Yes, I have. Thank you, Lydia.

Conversation 4

A : Hello, Bella. I haven't seen you for a long time. How have you been?

B : I'm all right, thanks. And how about you, Noah?

A : Not too bad, thanks.

Conversation 5

A : Hi, Daen, haven't seen you for months. What's new?

B : Not much. I've been busy with my work. What about you, Beam?

A : So so.

Conversation 6

A : Hello. Let me introduce myself. I'm Cooper.

B : Hello. I'm Maria. Nice to meet you.

A : Nice to meet you too.

ภาคผนวก ค

ทดสอบวัดความรู้หลังเรียน (Post-test)

ทดสอบวัดความรู้หลังเรียน (Post-test)

Choose the correct choices.

1. Julia : Hi.
Bella : Fine, thanks. And you?
Julia : Not too bad, thanks.
a. Quite well. B. Not so bad.
c. Good morning. D. How is it going?
2. Molly : Good morning. How are you doing?
Sofia : , thank you. And how about you?
Molly : I'm fine, thank you.
a. Hi. B. Hello.
c. Very well. D. What's up?
3. John : Mr. Jacob. I'd like you to meet Mr. Smith. Mr. Smith, this is Mr. Jacob.
Jacob : How do you do? Pleased to meet you.
Smith : Pleased to meet you, too.
a. How are things? b. How is it going?
c. How do you do? d. How have you been?
4. Noah : Hello, Jeff. I haven't seen you for a long time.
Jeff : I'm all right, thanks. And you, Noah?
Noah :, thanks.
a. Where are you? / Thank you.
b. How much are they / Very well.
c. How have you been? / Not too bad.
d. What's wrong with you? / Certainly.
5. Owen : Hello. Let me myself. I'm Owen.
Luis : Hello. I'm Lydia. Nice to meet you.
Owen : Nice to meet you, too.

- a. introduce
- c. interviewer

- b. interview
- d. introduction

6. A : should we hire you?

B : Because I'm able to work under pressure and meet tight schedules.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

7. A : were you born?

B : I was born on September 8, 1982.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

8. A : are you going?

B : I'm going to the office.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

9. A : is your greatest strength?

B : I have an extremely strong in communicating skills.

- a. Why
- c. When

- b. What
- d. Where

10. What is the small card with one's name, occupation, official position, address, and telephone number to give for others?

- a. Nametag
- c. Business card

- b. Nameplate
- d. Business guard